

הערות למכתבו של הח' דוד חרק

פרט לסעיף אחד במכתבו של הח' דוד חרק, אין בינינו חילוקי־דעות. אין א'ו בדיעה אחת בענין הטיבות „להתפרצות דלקות עטין מסיבות מיכאניות“ ; בעוד הוא צודק בהחלט בנוגע לחליבת־יתר, אין כל יסוד לחשש של גרימת דלקות „מחמת השארת חלב בעטין“. הוכחה לכך משמשת העובדה הבאה : בנושקים מסויימים לא נחלבו לפעמים הפרות כלל בימי המלחמה במשך יממה שלמה ויותר ושום דבר לא קרה לעטיניהן ! נכון שעטין „חולה“ יש לחלוב היטב ולעתים קרובות, אך זה לא ייעשה במכוונה ועכשיו לעצם שיטת החליבה : בעוד שבשיטה הקודמת העיסוי היה כעין פעולה הכרחית בחליבה תקינה, והפרה שלא היתה זקוקה לעיסוי אפשר היה לציינה כיוצאת מהכלל, נהפוך הוא בשיטה החדשה ובציוד החדש ; אין כל צורך להפעיל עיסוי עטין לקראת סוף החליבה לשם ביצוע חליבה בצורה תקינה. לפרה יוצאת דופן יש אמנם לעזור לקראת סוף החליבה על ידי עיסוי, ורק על ידי הרמת מערכת החליבה קדימה ולא כלפי מטה. ה„משיכה“ כלפי מטה, היא־היא שמגבירה את גירוי הפטמה, כפי שהתברר בניסויים שנערכו לאחרונה.

הבדיקה לקראת סוף החליבה אינה באה כתחליף לעיסוי ; תכליתה — לוודא אם הפרה, שבדרך כלל נחלבת בסדר, אינה נפגעת בשיטת החליבה החדשה.

במציאות מתברר שמספר הפרות הזקוקות לעיסוי בסיום החליבה — בציוד החדש ובתנאי עבודה תקינים, הינו קטן ביותר. אם להוציא פרה כזאת מהעדר או לא להוציאה, זהו שיקולו של כל משק ומשק, ואין לקבוע כללים בנקודה זו.

חי הברון